

DEBRECZENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI HETI KÖZLÖNY.

FŐSZERKESZTŐ: Dr. KUN BÉLA. FELELŐS SZERKESZTŐ: ERDŐS KÁROLY.

Megjelenik hetenként egyszer, szombaton.
Előfizetési ár: egész évre 28 korona, fél-
évre 14 korona. Egyes szám ára 60 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Debreczen, Kollégium:
Ide kell küldeni a lap szellemi és anyagi ügyeire vonatkozó
minden közleményt, előfizetést, reklamációt és hirdetési díjat.

A nagy betegség.

Azokat a szörnyűséges állapotokat, melyeken keresztül mentünk s melyek miatt az ország egy része talán még mindig rettentően szenved, aligha lehet másnak, mint egy borzalmas betegségnek tekinteni. Mert azt, hogy egyfajtajú, egy nyelvű, közös múlt, közös intézmények, közös műveltség által egybekapcsolt emberek egy része kíméletlenül, elkeseredetten, gyűlölködve támadjon a másik rész léte, nyugalma, élete ellen, nem lehet semmiféle elvekkal megmagyarázni. Amikor túlnyomó részben keresztyén hitet valló, tehát elvileg a legmagasabb emberszeretet elvén álló s évszázadok óta megerősödött civilizáció uralma alatt élő emberek kegyetlenül rontanak rá békés embertársaikra, börtönbe hurcolva vagy épen akasztófára húzva őket. — amikor jámbor s legfeljebb a túlságos engedelmességhez szokottság bűnében szenvedő társadalmi osztályok elpusztításának s kiirtásának szükségességét hirdetik s a legjobban lármázók közt ott látjuk a kínzásra kárhoztatott osztály számos tagját, — nem lehet mást gondolnunk, mint hogy valami rémes emésztő láz, valami ragályos örület súlyosodott rá az elmékre, megtámadva sok esetben a legellentállóbbaknak vélt szervezeteket is.

Jó volna, ha akadna orvos, aki felismerje ennek a borzasztó ragálynak a mibenlétét, megtalálja s elpusztítani tudja az azt terjesztő bacillusokat.

Mert nyilván vannak ennek a betegségnek is terjesztő bacillusai és vannak bacillus-tenyésztő telepek, sőt vannak — nem is csekély számmal — úgynevezett bacillushordozók, akik, mint minden nagy epidémiánál, azért különösen veszedelmesek, mert maguk ugyan nem kapják meg a betegséget, de embertársaik közt széthurcolva, ezer és ezer emberre átplántálják. Láthatjuk a nagy epidémiáknál szintén általánosan tapasztalt szomorú jelenséget, az örjöngő félelmet, mely a betegség átragadásának, — az ellenálló képesség

meggyöngítése folytán — egyik nagy előmozdítója. Látunk hihetetlenül gyors lefolyású megbetegedéseket, melyek a kevés idővel az előtt még teljesen ép szervezetet pár nap alatt teljesen tönkretesznek. Látunk babonákat, melyek tudatlanságtól vagy rossz akaratból terjesztve, a betegséget még általánosabbá teszik. És látjuk, hogy a józan komolyság, a megfontolt életmód a legbiztosabb eszköz a betegség elhárítására.

Messze vinne, ha a betegség okait, lefolyását, terjedésének és gyógyulásának módjait sorra kerestetnők. Nincs is még itt rá az idő, hiszen azt sem tudhatjuk, vajjon valóban kigyógyultunk-e már s vajjon a válság nehéz napjai nem ezután következnek-e még ránk. Most talán még csak aránylag nyugodtabb, lázmentesebb napokat élünk, melyeken azonban — kivált/laikusnak — pontos megállapításokra alig lehet képessége.

Azonban egy pár igazságot már is világosan láthatunk. Tisztán állhat előttünk az, hogy a bacillusterjesztők között a legkárosabb szerepet a sajtó vitte, mely a maga megfertőzött voltával közelébe tudott férközni az embereknek túlnyomó többségéhez. A sajtó, melynek hitelensége és tudatlansága miatt a nagy betegség előtt is oly sok volt a panasz. Tisztán állhat előttünk, hogy a betegségre leghajlamosabbak azok a félig tanult embertársaink voltak, kiknek volt annyi részük az iskolai műveltségből, hogy megrendüljön bennük a hit, de nem annyi, hogy megszilárduljon az igazi tudás. Tisztán állhat előttünk az is, hogy alig volt ellentálló képességük azoknak, kik a közeltartottság modern rabszolgaságában élve, megszokták, hogy földi istenek előtt görnyedjenek s boldogulásukat ne a maguk tudásától s az egy igaz Isten segítségétől, hanem a körülhízelgett hatalmasok jóakaratótól remélik s akiknél aztán perverz örömet okozott, hogy a kényszerűségből tisztelt előljáróikon érdemtelenül is rughassanak egyet. Tisztán állhat előttünk, hogy áldozatává lett e kornak mindaz, aki az Istent a testben, a hazát a hasában, az üdvös-

séget a jóllakásban, a boldogságot a testi örömben kereste, akinek eszmény, vallás, tudomány, műveltség mind csak a maga gyarló mi voltának imádása.

De tisztán állhat előttünk az is, hogy a betegségétől mentesek leginkább azok tudtak maradni, akik az Isten beszédét ezekben a nehéz napokban sem vetették meg, akik ismerték és megértették az evangéliom igazságait, akik szemüket állandóan a Jézus Krisztusra függesztették, akik embertestvéreik igaz szeretetét, az alázatosságot és az állhatatosságot az Idvezítőtől megtanulták, akik tudták, hogy semmi sem örök, csak az Isten dicsősége, akik tehát a maguk ideig-óráig való hatalmáért az Isten törvényétől el nem tántorodtak.

Nagy járványos betegségeknél minden orvos első óvszerül a teljes tisztaságot ajánlja. Bizony mondom, a lelki szörnyű ragály ellen sincs más orvosság, mint a lelki tisztaság. **K. B.**

Tárca

Két imádság.

Az itt közölt két imádságot dr. Ballazár Desső püspökünk a zeleméri birtokán tartott istentiszteleteken mondotta el. Az elsőt április hó 20-án husvét első napján, amely napon este a bolsevisták őt elfogták és börtönbe zárták; a másodikat folyó hó 11-én. Mind a két alkalommal predikált is a püspök úr a birtokán összegyűlt eselédességnek. Mindegyik istentisztelet — amint az imádságokból következtethetünk — lelkek mélyéig meghatotta a jelenvoltakat.

Mindenható Isten! Mennyei édes Atyánk!

Szent Fiad feltámadásának dicső ünnepén, e husvét ünnepében a te nagy nevednek hittél való emlegetésére, jóságodnak, kegyelmednek megvallására, hatalmadnak dicsőítésére jöttünk itt össze: e kicsiny sereg. Nem templom boltozatai alatt száll szívünkbe hozzád az imádság, hanem a természet nagy templomának napoddal fénylő, áldásoddal ékes esernőjéből, amelyet örök hatalommal és bölcsességgel te magad rendeztél be a magad el nem múló dicsőségére. Együtt dicsőítünk itt a mezők illatával, az erdő ékességével, halmok völgyek selymes-bársonyos pázsitjával, harmat csillogással, virágnylással, kelő, ujló élettel, madarak dalával s a sok szegény eléhezett állatok meglepített tavaszi örömeivel.

Uram! Úgy érezzük, hogy itt a nagy, felséges csendben, levegő tisztaságban, napfényben, szabad szelölöben közelebb vagyunk te hozzád, mint a városok zajában, forgatagában, szennyében, bűneiben.

Kevesen jöttünk itt össze földnek egyszerű szegény vándorai; de hittél teljes szívünk, imádasod által meggazdagított lelkünk hő vágya szerint. Bízunk benne, hogy kedvesen veszed e mi tiszteletünket, hiszen szent Fiad által megjelentetted mi nekünk, hogy ahol ketten-hárman összejövünk az Ő nevében, ott jelen van Ő.

Légy áldott nagy Isten, hogy megoltalmaztál bennünket a veszedelmektől, amelyek pedig egész sokasággal jártak és járnak körülünk a táborot. A világnak eme szörnyű égésében mi tartotta volna meg a mi ép-ségünket, hanem ha a te nagy hatalmad? Kinek a paizsa, kinek a dárdája lett volna, amely eltartotta tőlünk a sebző, megölő fegyvert, hanem ha a tied? Te vettél Uram bennünket védelmed szárnyai alá, te fedeztél be gondviselésseddel bennünket, hogy el ne sodorjon a vihar, amely a te megtartásod nélkül pehelyként ragadott volna el bennünket. Te adtál a bajok, gondok, szorongások között reménységet, amely fenn-tartotta már-már sülyedezni kezdő hajónkat. Te adtál vigasztalást, amikor gyászoltunk. Te adtál gyógyulást, mikor betegségben sinylettünk; te adtál hitet, amikor kétségek kezdtek elborítani bennünket. Te adtál még a halálon túl is biztatást, szent Fiadnak, a Jézus Krisztusnak feltámadásában, akivel együtt élünk, igazságáért együtt szenvedünk, együtt halunk meg; és dicsőségéért együtt támadunk fel.

A Jézus feltámadásának nyitott sírjánál szent áhitattal állunk meg. Te aki a föld fagyából élet zöldjével és virágával hozod elő a halott magvakat, aki a napot parancsod szerint járatod az égen s feldiszítéd fényes seregekkel az ég boltozatot, te aki a tikkasztásból is tudsz harmatot és esőt támasztani, ki láthatatlanná, mégis hatalommá tetted az erőt és életet: Te hatalmas voltál a sírból feltámasztani egyszülött Fiadat és kegyelmes vele együtt feltámasztani minket is.

Mély hálaadásra nyílik a lelkünk a te nagy jóságod megtapasztalásán, melynél fogva érettünk, szabaddításunkért, váltságunkért adtad halálra és megdicsőülésünkért juttattad feltámadásra szent Fiadat. Igerjük és fogadjuk, hogy ezen jóságodért és hinni fogunk te benned, egyedül való hatalmadról bizonyosságot tenni, kegyelmedet magasztalni. Ha a világ a maga vakságában elfelejt is tégedet, mi nem felejtkezünk el te rólad soha; ha az emberek a maguk keménységében megtagadnak is tégedet, mi mindig bizonyosságot teszünk te rólad; ha az elfordult lelkek hitetlenséggel s káromlással illetnek is tégedet, ha el akarnak is tőled mindeneket fordítani „én és az én házam népe féljük az Urat“. Nem a szerencsétlen hit nélkül való rettegésével, hanem a hívők szeretetével és áhitatával félünk tégedet.

Uram, engedd meg, hogy e kicsiny hívő sereg, amelyet tiszta szív, utánad vágyó lélek, epedő áhitat hozott ide, engedd, hogy kérjen is téged, akitől minden jó adomány és tökéletes ajándék származik.

Kérünk téged a feltámadott Jézusban megjelentett atyai jóságodra, hogy szüntesd meg a föld inségét; adj bőség kövér zsírját a barázdákba, hogy ember és állat megelégedjenek a te gondoskodásod csüreiben. Távoztasd el az emberekről, a világról a harag átkát, melyből nincsen haszna, nincsen épülése és egészsége senkinek.

Szállj alá Szentlelkeddel és adj békességet, enyhülést, szeretetet ennek a világnak, amely poklok tüze-

ben és láncai között önön gyűlöletétől, versengéseitől, fegyvereitől gyötretik. Szállj le gyógyítással a betegekhez, szabadítással a szegény rabokhoz, vigasztalással a gyászoló lelkekhez, bátorítással a csüggedőkhöz, fenntartással az erőtlenekekhez.

Tartsd meg bennünk a hitet, a vallást, amely egyedül való menedékünk, kővárunk, kikötőnk, szigetünk, amikor már elhagy e világon minden. A hitben világolj előttünk a siralom völgy felett, melyben most mindenestől fogva szenvedünk s világolj majd az eljövendő halál éjszakájában is, melyből nagy hatalommal és csodával, nagy kegyelemmel és dicsőséggel feltámasztod az ember fiát s mindnyájunkat, akik hiszünk te benned s akiknek mind életünkben, mind halálunkban egyetlen egy nyereségünk és vigasztalásunk Jézus. Ámen.

Mindenható Isten! Mennyei édes Atyánk!

Szent Fiad feltámadásának dicsőséges husvét ünnepén e helyen: teremted szabad templomában magasztaltuk a te nagy nevedet és hívtuk segítségül kegyelmedet. Három heti időköz teltén ismét itt állunk meg te előtted, hogy újra és újra hálaadásra buzduljunk és minél inkább megbizonyosodjunk afelől, hogy te nélküled, karod ereje, paizsod védelme, szárnyad oltalma, könyörületed sátora nélkül elmulnék mint füst és pára gyarló életünk.

Uram! Nagy dolgokat láttattál azóta mi velünk. Félelem homálya rettentett körülünk; próbáltatás ostora suhogott felettünk; veszedelmek mélységei örvénylettek alattunk; börtön ajtója zárult be úgy, mint a reménytelenség és a balál kopogtatott reánk véres kézzel kívánva meg életünket. Alá voltunk vetve, mintegy elhagyatottságban, meg voltunk kötözve, mint a törökben, körül voltunk árkolva, mint az ellenség által megszállott város. Hitetők es gonosztevőkként csufoltattunk; világnak seprei közé számláltattunk; családi tűzhelyünkre dulás jött és nevünket halál jegyezte fel.

A nagy szorongatásban te reád néztünk Uram! és szent jobb kezébe fogózva sem erőnk el nem fogyatkozott, sem reménységünk alá nem szállott, sem el nem múlt életünk.

Alkalmatos időben segedelmet és szabadulást, menekvést és megtartást küldtél mi nekünk. Láttuk a sátánt, mint a villámlást lezuhanni az égről a te hatalmas karod által s láttuk kegyelmed által lehajolni hozzánk az eget.

Bizonyágot teszünk most is felőle, amint életünknek minden idején, hogy te cselekedtél minden jót mi velünk. A magunk erején nem állhattunk volna meg. A te kegyelmed volt most is mindenre elég.

Uram, tiszta a mi bizonyágtételünk, mint itt a tavasz napsugaras levegő-ege; hálaadásunk őszintén áldozó, mint virágillat és madárének; hitünk végtelen, mint a felettünk fényeskedő égboltozat. Vedd kérünk kedvesen téged szerető, imádó, dicsőítő és egy, igaz, örök Istenként magasztaló gyermekeid tisztességadását.

Végy gondviselésedbe, rekessz oltalmad alá, számlálj békés, szelíd, szerető, munkás, áldott élet választottjai közé mindnyájunkat. A sok háborúságokért, próbáltatásokért, — melyekben Jézusra tekintvén, igyekeztünk az ígéret örökségéhez a hit megtartása által méltóknak mutatkozni — adj kárpótlást boldog életben s az élet végekor pedig boldog halálban. Ámen.

Külföld

Az anglikán egyházzól.

A múlt hét végén hozzájutottam a legelterjedtebb angol képes napilap, a The Daily Mirror három példányához. Mind a három a folyó évi április hónapban került ki a sajtó alól. Az április 3. napján megjelent számban Rev. F. S. Myers, B. A. hosszasan foglalkozik az anglikán egyháznak háború utáni teendőivel, az egyház helyzetével és a reorganizáció szükségességével. Nagy vonásokban jelezzük a cikk tartalmát már csak azért is, mert ez az első eredeti tudósításunk Angliából a háború kitörése óta.

A nép kíváncsian néz az elé, hogy a vallás miként fog elhelyezkedni a háború utáni változott világban annyival is inkább, mert új és élénk érdeklődés nyilvánult meg a vallás iránt. Az egyháznak ezt az érdeklődést ki kell elégítenie s hogy ezt megtehesse, néhány használhatatlan eszközt mellőznie kell. Az egyház törvénykezési rendszere annyira túl van terhelve és oly bonyolult, hogy nem felel meg a jelenkor kívánalmainak. Van egy csomó, különféle nevet viselő tisztviselő, akiknek teendői nincsenek precizizozva, javadalmazásuk megállapíthatatlan, de sok költséget emészt fel.

A püspököket voltaképpen a miniszterelnök jelöli, aminek következménye az hogy a jelenlegi kormány ideje alatt egy baptista kezéből kapja a püspök a megbízatást. S ha beiktatásakor kötelezve van is a püspöki megyéjének látogatására, eme funkciójának gyakorlásában megakadályozza őt a dioecesisének nagysága. E mellett az emberfeletti teher mellett még egy rakás bizottságnak időt rabló vezetése hárul a püspökökre. Hát még az egyház anyagi ügyeinek vezetésében való részvétel?! Amikor ezt szépen elintézhethetné egy világi emberből álló bizottság is.

Még rosszabb a helyzet a gyülekezetekben. Megtörténhetik pl., hogy a lelkész egyáltalán nem felel meg abban az állásban, amelybe jutott s bár nem odavaló, mégsem mozdítható el. Ha rávehető is a lemondásra, a fizetés egyharmada őt illeti, miáltal megbénítja az utódának anyagi helyzetét. Nincs megfelelő nyugdíj-intézmény.

Érdem és képesség — ha nem kap külső támogatást — ritkán érvényesül. A papság általában véve oly csekély mértékben van dotálva, hogy a háború előtt az apák lebeszéltek fiaikat a papi pályára való lépésről. Pedig az egyháznak módjában állana, hogy alaposan kiképezze a papságát, csak meg kellene szüntetni a deani és kanonoki állásokat és ezek rezidenciáját és jövedelmét a megfelelő lelkészjelöltek szabad szellemű képzésére kellene felhasználni.

Az egyház anyagi ügyeinek szerfelett bonyolult kérdése a papság javadalmazásának sajnálatos egyenlőtlenségével egyetemben gyökeres javítás nélkül semmiképen sem oldható meg. Emellett egyre erősödő igény az egyházban a szabadságra való törekvés; mert nem

is lehet megnyerni másképen a lövészárokból hazatérőket, csakis úgy, ha kiküszöbölnek az egyházból minden olyasmit, ami erőtlenti az egyházat.

Felmerül azonban a kérdés, hogy a szükséges szabadság és újítás biztosítható-e az állami törvények által adott szervezeti kereten belül? Azt el lehet képzelni, hogy a törvény útján szervezett és elismert egyház egyszersmind szabad, amennyiben a vallásnak nemzeti elismertetése és az egyház lelki függetlenségé között szükségképeni összeférhetetlenség nincs. Hogy az ebben a tárgyban kiküldött „Archbishops' Committee on Church and State”-nek mi a kialakult nézete, azt kevesen tudják. Sokan a kérdés megoldását nem tartják lehetőnek a mai, vagyis az állammal kapcsolatos szervezetben.

Ennyi a cikkirő elmefuttatásának summája, amit a The Daily Mirror azzal a céllal közöl, hogy az illetékes olvasók hozzászóljanak. Az esetleg e tárgyban folytatólagosan történt eszmecsereéről az illető lap számainak elmaradása következtében nem szerezhettünk tudomást, minélfogva nem állapítható meg, hogy ez a cikk a — képesítettségéből ítélve — fiatal szerzőnek egyéni véleménye-e, vagy széle-ebb rétegnek a nézete-e? Bármint legyen is, az nyilvánvaló, hogy a háború nemcsak nálunk, hanem mindenütt megmozgatott mindent és a korszakban egyes fordulataival foglalkozni kell az egyházaknak is.

E. K.

Halottaink.

Dr. Veress Istváné szül. Makay Ilma, dr. Veress István debreczeni református tanítóképző-intézeti igazgató felesége tiz évi szenvedés után folyó évi március hó 27-én 39 éves korában Kolozsvárott elhunyt. Haláláról és eltemetéséről csakis nagy sokára kapott értesítést a gyászba borult hű férj és a három árva gyermek, akik nem mehettek el a végtisztességtételre. Az elköltözött hitbuzgó nőre nézve megváltás volt a halál. A hátramaradott családfőnek gyászában őszinte részvételt osztakozunk.

Id. Kiss Lajos körtvélyfajai lelkipásztor, lelkészi működésének 55., életének 84. évében, április hó 17-én elhunyt. Halálát egyetlen fián Kiss Lajos magyarói lelkész, egyházmegyei főjegyzőn kívül kiterjedt rokonsága gyászolja.

Özv. Sütő Istvánné szül. Dózsa Zsuzsánna, néhai Sütő István tibolddaróci lelkipásztor özvegye, folyó hó 4-én Debreczenben 78 éves korában jobblétre szenderült. A jólelkű úrnőben Dr. Szatai Ferenc, a debreczeni „Egyetértés” napilap felelős szerkesztője nagyanyját gyászolja.

Pap Lajos, a sepsiszentgyörgyi református Székely Mjókó-kollégium tanára és emeritus igazgatója, április hó 10-én meghalt. Kiváló tehetségű, széles látókörű, emelkedett gondolkozású, meleg szívű tanár és intézetének nagy erőssége volt.

Deák Ferenc a debreczeni egyház presbitere, a Homokkerti Református Olvasó Egylet egyik alapítója folyó hó 12-én 69 éves korában hosszas szenvedés után esendesen jobblétre szenderült. Egyszerű, tisztos, józan gondolkozású magyar volt, aki templomos vallásosságával, egyenes jellemével tipikus képviselője volt a Homokkertnek. Elhunytát családján és rokonain kívül az egész homokkerti társadalom gyászolja.

Legyen áldott emlékezetük!

Különfélék.

A lelkészsképzőintézet a dr. Zoványi Jenő által a folyó tanév második felére meghirdetett tantárgyak további tanítására nézve úgy intézkedett, hogy a folyó május 9-étől kezdve a Magyar protestáns egyházi irodalomtörténetet Dr. Lencz Géza kollégiumi igazgató, a Keresztység történetét pedig Erdős Károly lelkészsképző-intézeti tanár adja elő. Ez az intézkedés május hó 9-én hatályba is lépett. Az alapvizsgálattal kapcsolatos dolgokról a hittudományi kar saját jogkörében intézkedik.

A gerinctelenségnek és erkölcsi erő hiányainak számos szomorú példáját lehetett látni az utóbbi hónapokban a gyors politikai változásokban. Ha voltak is néhányan, kik a kereszténységgel merő ellentétben álló bolsevista uralom kényszerítésének nem engedtek s kényszerítve nem akartak szociálisták lenni: viszont sok embert láttunk, kinek egészen más a világnézete, vagy ki más táborban volt az utolsó napig hangos szóvivő s egyszerre a bolsevikiek hatalomra jutásakor szociálistának állt. Bizony e szomorú jelenségek arra utalnak, hogy *jobban kell az embereket nevelni*. — *szilárdabb erkölcsi alapot nekik adni*. Igenis: mindinkább vallás-erkölcsi alapra helyezni az iskolát s olyan módon javadalmazni a tanítókat s tanárokat, hogy a komoly erkölcsi nevelésre képes emberek lépjenek erre a nagyfontosságú állásra.

Debreczennek a bolsevizmustól való megszabadulása alkalmából május hó 10-én a megszálló sereg ünnepléses istentiszteletet tartott a görög katolikus templomban, ahol az egyházi, állami, városi, megyei, tanintézeti testületek vezető férfiai meghívás alapján szintén megjelentek. Jelenvolt ott dr. Baltazár Dezső püspök úr is, Erdős Károly lelkészsképzőintézeti mb. igazgató és Beke Antal püspöki irodai tisztviselő kíséretében.

Felvétel a debreczeni református tanítóképzőintézetbe. Azon középiskolai négy osztályt végző tanulók, akik a debreczeni református tanítóképzőintézet I. osztályába ohajtanak lépni az 1919—20. iskolai évre, kérvényüket f. évi június 28-ig nyújtják be az intézet igazgatóságához. A kérvényhez melléklendő: 1. Születési anyakönyvi kivonat. 2. A középiskolai negyed osztályos bizonyítvány. 3. Orvosi bizonyítvány. 4. A jótéteményért folyamodóknál szegénységi bizonyítvány. Debreczen, 1919 május 13. *Az igazgatóság.*

A család izraelita, de mi felekezetenküliek vagyunk — mondta a hírhedt Kun Béla öreg édes apja. Nagy baj, hogy a zsidók között sokan vannak törtetők, akik a maguk zsidó voltát restelve, inkább felekezetenkülinek vallják magukat s hit nélkül, vallás nélkül, emberszeretettel nélkül gonosz lelkeket nevelnek a társadalom terhéül.

A tiszántúli református egyházkerület püspökétől.

2155—1919.

Pályázati határidő meghosszabbítása.

A balmazújvárosi magyar lelkészi állásra pályázni kívánók részére — tekintettel a közbejött postai zavarokra — a pályázati határidő folyó hó utolsó napjának délutáni 6 órájáig meghosszabbítottatik. — Debreczen, 1919 május 12.

Dr. Baltazár Dezső,
püspök.